

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ О УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ
ПОДАТАКА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података, потписан 16. октобра 2014. године, у Београду, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података у оригиналу на српском језику гласи:

**Споразум
између
Владе Републике Србије
и
Владе Руске Федерације
о узајамној заштити тајних података**

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације (у даљем тексту: стране),

полазећи од жеље да обезбеде заштиту тајних података који се размењују током политичке, војне, војнотехничке, економске или друге сарадње, као и тајних података који настану у процесу такве сарадње,

узимајући у обзир узајамне интересе у обезбеђењу заштите тајних података у складу са законима и другим прописима држава сваке од страна,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Појмови

Појмови употребљени у овом споразуму имају следеће значење:

а) „тајни подаци” јесу информације настале у било ком облику које су заштићене у складу са законима и другим прописима државе сваке од страна и пренете (примљене) на начин који утврди свака од страна и у складу са овим споразумом, као и информације настале у процесу сарадње страна, чије недозвољено ширење може нанети штету безбедности или интересима државе сваке од страна;

б) „носач тајних података” је материјални објекат, укључујући физичка поља, у којем се тајни подаци приказују у облику симбола, слика, сигнала, техничких решења и процеса;

с) „ознака тајности” јесте ознака која се ставља непосредно на носач тајних података и (или) на његову пропратну документацију којом се потврђује степен тајности података који се налазе на носачу;

д) „одобрење за приступ тајним подацима” јесте право које се даје у складу са законима и другим прописима државе сваке од страна физичком лицу за приступ тајним подацима или овлашћеном органу за коришћење таквих података;

е) „приступ тајним подацима” јесте увид у тајне податке који је дозвољен у складу са законима и другим прописима државе сваке од страна физичком лицу које поседује одговарајуће одобрење за приступ тајним подацима;

ф) „овлашћени орган” јесте орган јавне власти или друго правно лице које је страна овластила да преноси, прима, чува, штити и користи тајне податке;

г) „уговор” јесте уговор који се закључује између овлашћених органа и којим се предвиђа пренос и (или) стварање тајних података током сарадње.

Члан 2.

Надлежни органи

1. Надлежни органи који су одговорни за примену овог Споразума (у даљем тексту: надлежни органи) јесу:

у Републици Србији - Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података;

у Руској Федерацији - Федерална служба безбедности Руске Федерације.

2. Стране без одлагања, дипломатским путем, обавештавају једна другу о променама својих надлежних органа.

Члан 3.

Еквиваленција степена тајности

1. Стране, у складу са законима и другим прописима својих држава, утврђују да су следећи степени тајности и ознаке тајности које им одговарају међусобно еквивалентни:

У Републици Србији	у Руској Федерацији:
„СТРОГО ПОВЕРЉИВО“	„Совершенно секретно“
„ПОВЕРЉИВО“	„Секретно“
„ИНТЕРНО“	„Секретно“

2. Тајни податак са ознаком тајности „Секретно“ који уступа руска страна, српска страна означава степеном тајности „ПОВЕРЉИВО“.

Члан 4.

Заштита тајних података

1. Стране се, у складу са законима и другим прописима својих држава, обавезују:

- a) да ће обезбеђивати заштиту тајних података;
- b) да неће мењати ознаку тајности носача тајних података без писмене сагласности овлашћеног органа стране која их је пренела;
- c) да ће у погледу тајних података предузимати исте мере заштите које предузимају за сопствене тајне податке еквивалентног степена тајности у складу са чланом 3. овог споразума;
- d) да ће тајне податке примљене од овлашћеног органа друге стране користити искључиво у сврху за коју су они пренети;
- e) да неће одобрити приступ тајним подацима трећој страни без претходне писмене сагласности стране која их је пренела.

2. Приступ тајним подацима одобрава се само оним лицима којима је упознавање с тајним подацима неопходно ради обављања службених дужности у сврху за коју су они пренети, и која поседују одговарајуће одобрење за приступ тајним подацима.

Члан 5.

Пренос тајних података

1. Ако овлашћени орган једне стране намерава да пренесе тајне податке овлашћеном органу друге стране, он претходно захтева од надлежног органа своје стране писмену потврду о томе да овлашћени орган стране примаоца испуњава неопходне услове за заштиту тајних података одговарајућег степена тајности у складу са законима и другим прописима државе стране примаоца.

Надлежни орган стране даваоца захтева од надлежног органа стране

примаоца писмену потврду о томе да овлашћени орган стране примаоца испуњава неопходне услове за заштиту тајних података одговарајућег степена тајности у складу са законима и другим прописима државе стране примаоца.

2. Одлука о преносу тајних података доноси се у складу са законима и другим прописима државе стране која их преноси.

3. Пренос носача тајних података врши се дипломатским путем или курирском службом. Стране и (или) овлашћени органи страна могу договорити и друге начине преноса тајних података, у складу са законима и другим прописима државе сваке од страна. Одговарајући овлашћени орган писмено потврђује пријем тајних података.

4. Ако се преносе носачи тајних података већег обима, овлашћени органи се, у складу са законима и другим прописима својих држава, договарају о начину превоза, правцу кретања и врсти пратње.

Члан 6.

Поступање с тајним подацима

1. На примљене носаче тајних података овлашћени орган који је одговоран за њихов пријем додатно ставља ознаке тајности које су еквивалентне у складу са чланом 3. овог споразума.

Обавеза стављања ознака тајности односи се на носаче тајних података насталих у процесу сарадње страна, као и добијених након превода, копирања или репродукције.

На носач тајних података који су настали на основу примљених тајних података не ставља се ознака тајности нижег степена од ознаке тајности која се налази на примљеном носачу тајних података.

2. Поступање с тајним подацима, њихова евиденција и чување обавља се у складу с мерама које се примењују на тајне податке сопствене државе.

3. Носачи тајних података уништавају се на основу писмене сагласности овлашћеног органа стране која их је пренела.

О уништавању носача тајних података саставља се одговарајући акт, при чему процес уништавања мора искључивати могућност њихове репродукције или реконструкције.

О уништавању носача тајних података у писменом облику обавештава се овлашћени орган стране која их је пренела.

4. Овлашћени орган може мењати или опозивати ознаку тајности примљених носача тајних података само уз писмену дозволу овлашћеног органа стране која их је пренела.

О промени или опозиву степена тајности тајних података овлашћени орган стране која их је пренела у писменом облику обавештава овлашћени орган друге стране.

Степен тајности тајних података насталих у процесу сарадње страна утврђује се, мења или опозива на основу узајамне сагласности овлашћених органа.

Члан 7.

Уговори

1. У уговоре које закључују овлашћени органи уноси се посебно поглавље о безбедности којим се утврђује:

- a) списак тајних података и степени њихове тајности;
- b) мере заштите, поступања, чувања и уништавања носача тајних података;
- c) начин решавања спорних ситуација и обавезе накнаде евентуалне штете настале због недозвољеног ширења тајних података.

2. Копија поглавља о безбедности из става 1. овог члана доставља се одговарајућим надлежним органима.

Члан 8.

Повреда мера заштите тајних података

1. О повреди мера заштите тајних података која је довела или може довести до њиховог недозвољеног ширења, а коју је утврдио овлашћени или надлежни орган једне стране, без одлагања обавештава се одговарајући овлашћени и надлежни орган друге стране.

2. Овлашћени или надлежни орган спроводи истрагу, а починиоци се позивају на одговорност у складу са законима и другим прописима њихове државе.

3. Надлежни органи страна обавештавају један другог о резултатима истраге и предузетим мерама.

4. Начин накнаде евентуалне штете настале због недозвољеног ширења тајних података одређује се у сваком појединачном случају на основу договора између овлашћених органа страна и, према потреби, уз ангажовање надлежних органа.

Члан 9.

Трошкови заштите тајних података

Овлашћени органи самостално сnose трошкове у вези са спровођењем мера заштите тајних података у складу са овим споразумом.

Члан 10.

Посете

1. Посета представника овлашћеног органа једне стране, којом се предвиђа њихов приступ тајним подацима државе друге стране, реализује се у складу са законима и другим прописима државе стране домаћина.

2. Овлашћени орган гостујуће стране, најкасније 30 дана пре планираног датума посете, доставља овлашћеном органу стране домаћина захтев за одобравање планиране посете.

3. Захтев за планирану посету треба да садржи следеће податке:

- a) презиме, име, датум и место рођења, држављанство, број пасоша, место рада, функцију, одобрење за приступ тајним подацима одговарајућег степена тајности представника овлашћеног органа гостујуће стране;

- b) назив и адресу овлашћеног органа који се посећује;

- c) циљ и разлог посете;

- d) датум и трајање посете.

4. Током посете представник овлашћеног органа једне стране биће упознат с правилима рада с тајним подацима државе друге стране и поштоваће та правила.

Члан 11.

Размена прописа и консултације

1. Надлежни органи на утврђени начин размењују одговарајуће законе и друге прописе својих држава у области заштите тајних података који су неопходни за примену овог споразума.

2. Ради обезбеђења сарадње, надлежни органи у оквиру реализације овог споразума, на захтев једног од њих, обављају консултације.

Члан 12.

Однос према другим споразумима

Одредбе о заштити тајних података које су садржане у споразумима који важе између страна, као и надлежних или овлашћених органа, и даље се примењују ако нису у супротности са одредбама овог споразума.

Члан 13.

Решавање спорова

1. Спорови који настану у вези с тумачењем или применом одредаба овог споразума решаваће се кроз преговоре и консултације између надлежних органа.

2. За време решавања спорова стране ће и даље испуњавати све своје обавезе из овог споразума.

Члан 14.

Измене

Овај споразум се може изменити на основу писмене сагласности страна, а његове измене ступају на снагу после процедуре окончане у складу са чланом 15. став 1. овог споразума.

Члан 15.

Завршне одредбе

1. Овај споразум се закључује на неодређени временски период, а ступа на снагу на дан пријема последњег писменог обавештења којим се стране међусобно обавештавају дипломатским путем о испуњењу унутрашњих процедура неопходних за његово ступање на снагу.

2. Свака од страна може отказати овај споразум упућивањем, дипломатским путем, другој страни писаног обавештења о својој намери да га откаже. У том случају, овај споразум престаје да важи након истека шест месеци од дана пријема таквог обавештења.

У случају престанка важења овог споразума, мере заштите наведене у члановима 4. и 6. овог споразума и даље се примењују на тајне податке све до опозива ознаке тајности на утврђени начин.

Сачињено у Београду, 16. октобра 2014. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и руском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

За Владу Републике Србије

За Владу Руске Федерације

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије која прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за потврђивање међународног уговора

1. Доношењем Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података Република Србија показује спремност да билатералну сарадњу са Руском Федерацијом унапреди и у сектору безбедности, уз међусобно дефинисан начин размене и заштите тајних података.

2. Доношењем Закона о потврђивању Споразума ствара се правни оквир за интензивирање и унапређење сарадње са једном од сталних чланица Савета безбедности Уједињених нација, државом која у међународној ацени снажно заступа интересе наше земље у вези са питањем Косова и Метохије, штитећи тако суверенитет и територијални интегритет Републике Србије.

3. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови заједничког деловања против изазова, ризика и претњи који се односе не само на Републику Србију већ представљају глобалне изазове, ризике и претње.

4. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови за ефикаснију сарадњу државних органа Републике Србије и Руске Федерације у области унутрашњих послова, правосуђа, спољних послова, одбране и служби безбедности као и сарадњу са привредним субјектима са територије друге државе чије пословање се односи на области наменске индустрије и производњу и пружање услуга за потребе безбедносног сектора.

3. Стварање финансијских обавеза у извршавању међународног уговора и процена финансијских средстава за његово извршавање

За испуњење потребних безбедносно-техничких стандарда за примену овог закона планираће се средства у складу са билансним могућностима Републике Србије, имајући у виду да се ради о пословима из редовне делатности ресорних министарстава и других државних органа.

Међународну сарадњу у области размене и заштите тајних података наша земља је започела закључивањем Споразума између Владе Републике

Србије и Организације северноатлантског пакта (НАТО) о безбедности информација и кодекса о поступању („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 6/11) и Споразума између Републике Србије и Европске уније о безбедносним процедурама за размену и заштиту тајних података („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 1/12). За потребе примене ових споразума формиран је Централни регистар за стране тајне податке у Канцеларији Савета за националну безбедност и заштиту тајних података као и подрегистри у Министарству спољних послова, Мисији Републике Србије при НАТО у Бриселу и Мисији Републике Србије при Европској унији, Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране и Безбедносно информативној агенцији. Размена тајних података са НАТО-м и Европском унијом, без обзира на то што су споразуми потврђени, отпочела је тек када су Централни регистар и подрегистри у напред наведеним мисијама, министарствима и другим органима формиран и прошли сертификациону посету експертског тима НАТО, а затим и Европске уније.

С обзиром на то да у нашој земљи већ сада постоје капацитети у оквиру постојећих регистара за размену тајних података, иста процедура која је примењена за потребе размене тајних података са НАТО и Европском унијом биће примењена и са другим државама. То значи да је за проширивање постојећих регистарских капацитета, ако они нису довољни, потребан договор српске и друге уговорне стране, а затим и да се реализују сертификационе посете експертских тимова обе земље који ће се уверити да су исуњени сви безбедносни услови за чување тајних података у Централном регистру и подрегистима у другој држави.

У складу са напред изнетим, указујемо да капацитети за размену тајних података постоје, а да њихово проширивање или отварање посебних регистара у другим органима за тајне податке руске стране представља дуг процес којем претходи одлука обе стране и формирање регистра за шта ће благовремено планирати средства сви органи у оквиру лимита на свом разделу у складу са планираним обимом размене тајних података.